

Jeesuksen Kristuksen ilmestys – numero neljä

Jesaja neljäkymmentä

Jeff Pippenger

2023-10-23

Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanoma, jota paraikaa avataan, sisältää sen heprealaisen sanan tunnistamisen, joka on käännetty sanalla ”totuus” ja joka muun muassa edustaa Kristuksen luonnetta Alfana ja Omegana. Sen, että jonkin asian alku edustaa jonkin asian loppua, läpitunkee koko Raamatun, ja Kristuksen luonne ilmenee Raamatussa, sillä Hän on Sana. Alfa ja Omega on se Kristuksen luonteen elementti, jonka Hän itse osoittaa todisteeksi siitä, että Hän on Jumala.

Jesajan neljäskymmenes luku merkitsee sellaisen profeetallisen kertomuksen alkua, joka jatkuu Jesajan kirjan loppuun saakka, kuudenteenkymmenenteen kuudenteen lukuun. Se alkaa tunnistamalla lähetetyn Lohduttajan, jonka Kristus lupaa opetuslapsille lohduttamaan heitä hänen poislähtönsä tähden, mutta Lohduttajan tuleminen saa täydellisen täyttymyksensä, niin kuin kaikki profetiat, viimeisinä päivinä. Jesajan ja Jeesuksen tunnistus Lohduttajan saapumisesta viittaa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen liikkeen pettymykseen, joka tapahtui 18. heinäkuuta 2020.

Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois; sillä ellen minä mene pois, Puolustaja ei tule teidän luoksenne; mutta jos minä lähden, minä lähetän hänet teidän luoksenne. Ja kun hän tulee, hän näyttää maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Joh. 16:7, 8.

Sanat ”synti, vanhurskaus ja tuomio” ovat se, mitä Puolustaja käyttää ”nuhdellakseen” maailmaa. Sana, joka on käännetty sanalla ”nuhdella”, sisältää myös merkityksen vakuuttaa. Nämä kolme vaihetta — ”synti, vanhurskaus ja tuomio” — edustavat heprean sanaa, joka on käännetty sanalla ”totuus”. Tuo sana on muodostettu heprean aakkosten ensimmäisestä, kolmattatoista ja viimeisestä kirjaimesta, ja tuo sana ilmaisee, että kaiken Luoja on ensimmäinen ja viimeinen, Alfa ja Omega. Kun Puolustaja tulee pettyneiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen luo, Hän vakuuttaa heidät ja sitten maailman siitä, että Jumala on Alfa ja Omega.

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja julistakaa sille, että sen sotapalvelus on päättynyt, että sen pahateko on sovitettu; sillä se on saanut Herran kädestä kaksin verroin kaikista synneistään. Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaa Herralle tie, tehkää arolle valtatie meidän Jumalallemme. Jokainen laakso korotettakoon, jokainen vuori ja kukkula alennettakoon; mikä on mutkainen, tulkoon suoraksi, ja louhikko tasangoksi. Ja Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen yhdessä nähdä; sillä Herran suu on puhunut. Jesaja 40:1–5.

Katkelma yksilöi viimeisen Elia-sanansaattajan työn, jota William Miller esikuvallisesti edusti; William Milleriä oli puolestaan esikuvallisesti edustanut Johannes Kastaja, Johannesta Kastajaa taas Elia, ja Elian Malakia oli osoittanut sanansaattajaksi, joka valmistaa tien liiton sanansaattajalle. Viimeisessä Elia-liikkeessä, kun Herra lähettää Lohduttajan vahvistamaan niitä,

jotka ovat pettyneet ja odottavat Herraa viivytyksen aikana, “Herran kirkkaus ilmestyy, ja kaikki liha saa sen nähdä”. Herran “kirkkaus” on Hänen luonteensa, ja Jeesuksen Kristuksen ilmestys on sen Hänen luonteensa osatekijän paljastaminen, joka esitetään Alfana ja Omegana. Ensimmäisten viiden jakeen johdannon jälkeen “erämaassa huutavan ääni” kysyy Jumalalta: “Mitä minun on huudettava?”

Ääni sanoi: “Julista.” Ja hän sanoi: “Mitä minun on julistettava?” Kaikki liha on ruohoa, ja kaikki sen kauneus on kuin kedon kukka: ruoho kuivuu, kukka lakastuu, sillä Herran henkäys puhalttaa sen päälle; totisesti, kansa on ruohoa. Ruoho kuivuu, kukka lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy iankaikkisesti. Jesaja 40:6–8.

Kristuksen luonteen sanoma, joka esitetään Alfana ja Omegana, on sijoitettu islamin symboliikan yhteyteen. Hesekielin luvussa kolmekymmentäseitsemän kuolleiden luiden laakso kootaan ensin yhteen, ja sitten se herätetään eloon neljän tuulen profeettallisen sanoman kautta.

Enkelit pidättävät neljää tuulta, jotka kuvataan vihastuneena hevosena, joka pyrkii pääsemään irti ja syöksymään yli koko maan pinnan, tuhoa ja kuolemaa kulkutiellään mukanaan kantaen.

”Nukummeko aivan ikuisen maailman kynnyksellä? Olemmeko turtat, kylmät ja kuolleet? Oi, että kirkoissamme olisi Jumalan Henki ja henkäys puhallettuna Hänen kansaansa, jotta he nousisivat jaloilleen ja eläisivät. Meidän tulee nähdä, että tie on kapea ja portti ahdas. Mutta kun kuljemme ahtaan portin kautta, sen avaruus on rajaton.” Manuscript Releases, volyymi 20, 217.

Raamatun profetian vihainen hevonen on islam. Tätä vihaista hevosta pidätellään tekemästä tuhotyötään, kuten Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa kuvataan neljän enkelin pidätellessä neljää tuulta. Niitä pidätetään, kunnes sataneljäkymmentäneljätuhatta on sinetöity.

Ja tämän jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla; he pidättivät maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin erään toisen enkelin nousevan auringon noususta; hänellä oli elävän Jumalan sinetti. Ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, sanoen: Älkää vahingoittako maata älkääkä merta älkääkä puita, ennen kuin me olemme sinetöineet meidän Jumalamme palvelijat heidän otsiinsa. Ilmestys 7:1–3.

Neljän tuulen pidättäminen merkitsee islamin hillitsemistä siihen saakka, kunnes Jumalan kansan sinetöiminen on saatettu päätökseen. Ilmestyskirjassa islam esitetään seitsemästä pasuunasta kolmena viimeisenä sekä myös kolmena voi-huutona.

Ja minä näin, ja kuulin enkelin lentävän keskitaivaalla ja sanovan suurella äänellä: Voi, voi, voi maan päällä asuvia niiden muiden pasuunanäänten tähden, joita niiden kolmen enkelin on vielä määrä soittaa! Ilmestys 8:13.

Esiteltään kolme voi-huutoa-tuomiotorvea Johannes yksilöi yhdeksännessä luvussa islamin ominaispiirteet. Yhdeksännen luvun neljännessä jakeessa islamille annetaan käsky, joka täyttyi Abu Bekrin, ensimmäisen Muhammedin jälkeisen johtajan, historiassa.

Ja niille annettiin käsky, etteivät ne vahingoittaisi maan ruohoa eivätkä mitään vihreää eivätkä yhtäkään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan. Ilmestys 9:4.

Uriah Smith yhdisti Abubekrin jakeeseen neljä.

”Muhammedin kuoleman jälkeen hänen seuraajakseen johtoon tuli Abubekr vuonna 632 jKr., ja heti kun hän oli vakaasti vakiinnuttanut valtansa ja hallituksensa, hän lähetti Arabian heimoille kiertokirjeen, josta seuraava on ote:

“Kun käytte Herran sotia, käyttäytykää miehuullisesti älkääkä kääntäkö selkäänne; mutta älköön voittonne tahraantuko naisten ja lasten verestä. Älkää hävittäkö palmupuita älkääkä polttako viljapeltoja. Älkää kaatako hedelmäpuita älkääkä tehkö mitään vahinkoa karjalle, paitsi niille, jotka teurastatte ravinnoksi. Kun teette minkään liiton tai sopimuksen, pitäkää siitä kiinni ja olkaa sananne veroiset. Ja kulkiessanne tulette löytämään uskonnollisia henkilöitä, jotka elävät eristäytyneinä luostareissa ja ovat asettaneet päämääräkseen palvella Jumalaa sillä tavoin; jättäkää heidät rauhaan älkääkä surmatko heitä älkääkä hävittäkö heidän luostareitaan. Ja tulette löytämään toisenlaista väkeä, joka kuuluu saatanan synagogaan ja jolla on ajellut päälaki; pitäkää huoli, että halkaisette heidän kallonsa, älkääkä antako heille armoa, ennen kuin he joko kääntyvät muhamettilaisiksi tai maksavat veroa.” Uriah Smith, Daniel ja Ilmestyskirja, 500.

Uriah Smith jatkaa tunnistamalla kaksi ihmisluokkaa, jotka Abubekrin Roomaa vastaan sotaan lähettämien islamilaisten soturien tuli erottaa toisistaan. Toisen luokan hän samastaa katolisiin munkkeihin, jotka palvoivat sunnuntaina; ja toiseen luokkaan kuuluivat ne, jotka palvoivat seitsemäntenä päivänä. Islamin tuli hyökätä ainoastaan auringonpalvojia vastaan. Tärkeämpää tarkastelullemme on se, että ihmiset, olivatpa he sunnuntain viettäjiä tai sapatin pitäjiä, esitetään vertauskuvallisesti ruohona, vihreinä kasveina ja puina. Seitsemännen luvun neljää tuulta pidätettiin puhaltamasta ruohon päälle, kunnes sapatin pitäjät oli sinetöity.

Sadan neljänkymmenenneljän tuhannen liikkeen sanansaattaja kysyy Jumalalta: ”Mitä minun pitää huutaman?” Hänelle kerrottiin, että hänen sanomansa tuli olla se, että Jumalan sana pysyy lujana iankaikkisesti, ja tuo sanoma tuli asettaa sen tuulen yhteyteen, joka puhaltaa ruohon ylitse. Kun Puolustaja lähetetään sadalle neljällekymmenelle neljälle tuhannelle, jotka ovat pettyneet epäonnistuneen islamia koskevan ennustuksen vuoksi ja jotka sen jälkeen tunnistavat olevansa kymmenen neitsyen vertauksen viivytyksen ajassa, Puolustaja ilmoittaa heille silloin, että sanoma, jonka heidän tulee esittää, on sanoma islamin osasta Raamatun profetiassa. Puolustajan saapuminen viivytyksen ajan historiassa saa heidät seisomaan.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle. Ja henki tuli minuun, kun hän puhui minulle, ja asetti minut jaloilleni, niin että minä kuulin häntä, joka minulle puhui. Hesekiel 2:1, 2.

He seisovat, kun heidät herätetään kuolleista.

Ja ihmisistä ja sukukunnista ja kielistä ja kansoista olevat näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautoihin. Ja ne, jotka maan päällä

asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toinen toiselleen, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat. Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua elämän Henki Jumalasta meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ilmestys 11:9–11.

Kaksi vaihetta — ensin seisomaan asettuminen ja sitten lipun tavoin korottaminen — esitetään myös Hesekielin kirjan luvussa kolmekymmentäseitsemän. Hesekielin ensimmäinen vaihe kokoaa yhteen kuolleiden kuivien luiden ruumiinosat, jotka ovat pettymyksen laaksossa. Hesekielin toinen vaihe on sanoma neljästä tuulesta, joka on sinetöimisen sanoma, joka on islamin sanoma.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, voivatko nämä luut tulla eläviksi? Ja minä vastasin: Herra, Herra, sinä sen tiedät. Ja hän sanoi minulle jälleen: Profetoi näistä luista ja sano niille: Te kuivat luut, kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra näille luille: Katso, minä annan hengen tulla teihin, ja te tulette eläviksi. Minä panen teihin jäniteet, kasvatan teihin lihaa ja verhoan teidät iholla, ja minä annan teihin hengen, niin että te tulette eläviksi; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. Niin minä profetoin, niin kuin minulle oli käsketty. Ja kun minä profetoin, kuului humaus, ja katso, tapahtui liikahdus, ja luut liittyivät yhteen, kukin luu luuhunsa. Ja minä näin, ja katso, niihin tuli jäniteet, ja liha kasvoi niiden päälle, ja iho verhosi ne päältä; mutta niissä ei ollut henkeä. Silloin hän sanoi minulle: Profetoi hengelle, profetoi, ihmislapsi, ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule neljästä tuulesta, sinä henki, ja puhalla näihin surmattuihin, että he tulisivat eläviksi. Niin minä profetoin, niin kuin hän oli minua käskennyt, ja henki tuli heihin, ja he tulivat eläviksi ja nousivat jaloilleen, ylen suuri joukko. Hesekiel 37:3–10.

Jesajan kohdassa, jota parhaillaan tarkastelemme, kun Lohduttaja saapuu, he nousevat jaloilleen; sitten heidät korotetaan korkealle vuorelle merkiksi, ja he julistavat ”hyvää sanomaa”, joka on myöhäissade, kolmannen enkelin sanoma.

Nouse korkealle vuorelle, sinä Siion, ilosanoman tuoja; korota äänesi voimallisesti, sinä Jerusalemi, ilosanoman tuoja; korota se, älä pelkää; sano Juudan kaupungeille: Katso, teidän Jumalanne! Katso, Herra, Herra tulee voimallisena, ja hänen käsivartensa hallitsee hänen puolestansa; katso, hänen palkkansa on hänen mukanansa, ja hänen työnsä hedelmä käy hänen edellensä. Hän kaitsee laumaansa niin kuin paimen; hän kokoaa karitsat käsivarrellansa ja kantaa niitä sylissänsä, ja imettäväisiä hän taluttaa varovasti. Kuka on mitannut vedet kourallansa ja viittoimella mitannut taivaat, sulkenut maan tomun mittaan, punninnut vuoret vaa’alla ja kukkulat puntarilla? Kuka on ohjannut Herran Henkeä, tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa ja opettanut häntä? Kenen kanssa hän on neuvotellut, ja kuka on häntä opettanut, opastanut oikeuden polulle, opettanut hänelle tiedon ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien? Katso, kansakunnat ovat kuin pisara vesiastiassa, ja ne lasketaan kuin tomu vaa’alla; katso, saaret hän nostaa kuin tomujuvän. Eikä Libanon riitä polttopuiksi, eivätkä sen eläimet polttouhriksi. Kaikki kansakunnat ovat kuin tyhjä hänen edessänsä; ne katsotaan häneen nähden vähemmäksi kuin olemattomuus ja turhuus. Jesaja 40:9–17.

Ne, jotka ovat tulleet ulos haudoistaan, korotetaan tunnusmerkiksi, tai niin kuin Jesaja ilmaisee, heidät viedään ”korkealle vuorelle”. Korkea vuori on tunnusmerkki, ja se edustaa niitä, jotka

odottivat Herraa viivytyksen aikana, joka alkaa 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneesta ensimmäisestä pettymyksestä.

Tuhat pakenee yhden nuhteen edessä; viiden nuhteen edessä te pakenette, kunnes teistä jää jäljelle kuin merkkisalko vuoren huipulle ja kuin lippu kukkulalle. Sentähden Herra odottaa, että hän voisi olla teille armollinen, ja sentähden hän kohoaa korkeuteen armahtaakseen teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaat ovat kaikki, jotka häntä odottavat. Jesaja 30:17, 18.

Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa lippumerkki otetaan taivaaseen.

Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne ylös. Ja he nousivat pilvessä taivaaseen, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ja sillä samalla hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kaupungin kymmenes osa sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilmestys 11:12, 13.

Ilmestyskirjan yhdestoista luku osoittaa, että ne kaksi todistajaa otetaan ylös taivaaseen samalla hetkellä kuin maanjäristys tapahtuu. Maanjäristys, joka menneessä historiassa täyttyi Ranskan vallankumouksessa, esikuvaa Yhdysvaltojen kukistumista sunnuntailaissa. Tunnuslippu nostetaan sen tähden sunnuntailaissa, ja tunnuslippu julistaa silloin ”hyvän sanoman” koko maailmalle.

Kaikki te maailman asukkaat ja maan päällä asuvat, katsokaa, kun hän kohottaa lipun vuorille; ja kun hän puhalttaa pasuunaan, kuulkaa. Jesaja 18:3.

Lippu tuo julki ”hyvät sanomat”, kun ”pasuunaan” puhalletaan. Ilmestyskirjan viimeinen pasuunasanoma on seitsemäs pasuuna, joka on kolmas voi, joka on islam. Jesaja, Johannes ja Hesekiel puhuvat kaikki viimeisistä päivistä, eivätkä he koskaan ole ristiriidassa keskenään.

Jumalan sinetti pannaan Jumalan kansan päälle sunnuntailain aikana.

”Yksikään meistä ei milloinkaan saa Jumalan sinettiä niin kauan kuin luonteessamme on ainoakaan täplä tai tahra. Meidän tehtäväksemme on jätetty korjata luonteemme puutteet, puhdistaa sielun temppeli kaikesta saastaisuudesta. Silloin myöhäissade lankeaa meidän päällemme niin kuin varhaissade lankesi opetuslasten päälle helluntaipäivänä....”

”Mitä teette, veljet, tässä suuressa valmistautumisen työssä? Ne, jotka liittyvät maailmaan, omaksuvat maailmallisen muotin ja valmistautuvat pedon merkkiä varten. Ne, jotka eivät luota itseensä, jotka nöyrytyvät Jumalan edessä ja puhdistavat sielunsa totuutta tottelemalla, vastaanottavat taivaallisen muotin ja valmistautuvat Jumalan sinettiä varten otsassaan. Kun käsky annetaan ja leima painetaan, heidän luonteensa pysyy puhtaana ja tahrattomana iankaikkisesti.” Testimonies, osa 5, 214–216.

Vaikka määräys vahvistetaan sunnuntailaissa, niiden, jotka saavat sinetin, täytyy ennen sunnuntailakia omata sinettiä varten valmistettu luonne, sillä sunnuntailaki on se kriisi, johon kaikki Jumalan sanassa olevat kriisit viittaavat eteenpäin. Se on kymmenen neitsyen vertauksessa keskiyön ”kriisi” eli ”huuto”.

”Luonne paljastuu kriisissä. Kun vakava ääni keskiyöllä julisti: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, nukkuvat neitsyet heräsivät unestaan, ja tuli ilmi, ketkä olivat valmistautuneet tapahtumaa varten. Molemmat ryhmät yllätettiin, mutta toinen oli valmistautunut hätätilanteeseen, ja toinen havaittiin valmistautumattomaksi. Luonne paljastuu olosuhteissa. Hätätilanteet tuovat esiin luonteen todellisen laadun. Jokin äkillinen ja odottamaton onnettomuus, suru tai kriisi, jokin odottamaton sairaus tai tuska, jokin, mikä saattaa sielun kasvotusten kuoleman kanssa, tuo esiin luonteen todellisen sisimmän. Tulee ilmi, onko Jumalan sanan lupauksiin todellista uskoa vai ei. Tulee ilmi, kannattaako sielua armo, onko asiassa öljyä lampun kanssa.”

”Koettelemusten ajat tulevat kaikkien osaksi. Miten käyttäydymme Jumalan koetuksessa ja koettelussa? Sammuvatko lamppumme? vai pidämmekö ne yhä palamassa? Olemmeko yhteytemme kautta Häneen, joka on täynnä armoa ja totuutta, valmistautuneet jokaiseen hätätilanteeseen? Viisi viisasta neitsyttä eivät voineet siirtää luonnettaan viidelle tyhmälle neitsyelle. Luonne on meidän muodostettava yksilöinä.” Review and Herald, 17. lokakuuta 1895.

Viisaat neitsyet tarvitsivat öljyä ennen kuin huuto kuului, sillä kun keskiyön kriisi koittaa, on liian myöhäistä hankkia öljyä.

”On epätoivon henki, sodan ja verenvuodatuksen henki, ja tuo henki lisääntyy aina ajan aivan loppuun saakka. Heti kun Jumalan kansa sinetöidään otsiinsa — kyse ei ole mistään sinetistä tai merkistä, joka voidaan nähdä, vaan asettumisesta totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti, niin etteivät he voi horjua — heti kun Jumalan kansa on sinetöity ja valmistettu ravistelua varten, se tulee. Itse asiassa se on jo alkanut; Jumalan tuomiot ovat nyt maan päällä varoitukseksi meille, jotta tietäisimme, mitä on tulossa.” Manuscript Releases, osa 1, 249.

Jumalan sinetti on asettumista totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti. Tätä sinettiä ei voida nähdä, mutta lippumerkki tullaan näkemään, sillä se on ainoa tapa, jolla maailmaa voidaan varoittaa. Sen tähden on aika, jolloin sinettiä ei voida nähdä, ja sitä seuraa sunnuntailaki, jolloin sinetin täytyy olla nähtävissä.

”Pyhän Hengen työ on saattaa maailma vakuuttuneeksi synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta. Maailmaa voidaan varoittaa ainoastaan siten, että ne, jotka uskovat totuuden, nähdään totuuden kautta pyhitettyinä, korkeiden ja pyhien periaatteiden mukaisesti toimivina, osoittaen ylevässä ja korotetussa merkityksessä sen selvän rajan, joka erottaa Jumalan käskyjen pitäjät niistä, jotka polkevat ne jalkojensa alle. Hengen pyhitys tekee näkyväksi eron niiden välillä, joilla on Jumalan sinetti, ja niiden, jotka pitävät väärää lepopäivää. Kun koetus tulee, käy selvästi ilmi, mikä pedon merkki on. Se on sunnuntain pitäminen. Ne, jotka kuultuaan totuuden edelleen pitävät tätä päivää pyhänä, kantavat sen synnin ihmisen tunnusmerkkiä, joka luuli voivansa muuttaa ajat ja lain.” Bible Training School, 1. joulukuuta 1903.

Sinetti, joka on saatava ennen sunnuntailakia, on Kristuksen luonteen täysi kehittyminen, eikä sitä nähdä muutoin kuin enkelien toimesta. Sinetti, joka nähdään sunnuntailain aikana, on niissä, jotka pitävät seitsemännen päivän sapatin, sillä se on Jumalan kansan sinetti eli merkki.

Puhu sinä myös israelilaisille ja sano: Totisesti teidän tulee pitää minun sapattini, sillä se on merkki minun ja teidän välillä sukupolvesta sukupolveen, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät. 2. Mooseksen kirja 31:13.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen alkoi 18. heinäkuuta 2020, ja sen täytyy valmistua ennen sunnuntailakia.

Kaikki te maailman asukkaat ja maan päällä asuvat, katsokaa, kun hän nostaa merkin vuorille; ja kun hän puhaltaa pasuunaan, kuulkaa. Jesaja 18:3.

Ne seitsemän ukkosenjylinää, jotka nyt on avattu, osoittavat, että sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historia on sen sanoman julistamisen työtä, joka sijoittuu kolmannen voihuudon pasuunavaroituksen asiayhteyteen. Islamin pasuuna raamatullisessa profetiassa on se, jota soittaa haudasta nostettu lippumerkki.

Jokaisen reformilinjan neljä tienviittaa, jotka ovat yhdenmukaiset vuosien 1840–1844 historian neljän tienviitan kanssa, vahvistavat, että kunkin reformilinjan jokaisella neljällä askeleella on aina sama teema. Ensimmäinen tienviitta sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiassa, jota vuodet 1840–1844 esittivät, oli sanoman voimaannuttaminen 11. syyskuuta 2001. Tuo tienviitta oli islam. Toisena tienviittana sadan neljäkymmenen neljän tuhannen rinnakkaishistoriassa oli pettymys 18. heinäkuuta 2020. Tuo tienviitta oli islamia koskeva ennustus, joka oli turmeltu ajan soveltamisen kautta. Kolmas tienviitta, joka merkitsee Keskiyön huutoa, on epäonnistuneen islamia koskevan ennustuksen korjaus. Korjaus edustaa ajan soveltamisen hylkäämistä. Neljäs tienviitta on sunnuntailaki, jossa nostettu lippumerkki puhaltaa seitsemännen pasuunan, joka on kolmas voi, joka on islam.

Jesajan kirjan neljäskymmenes luku määrittää seuraavien kahdenkymmenen kuuden luvun lähtökohdan. Tämä lähtökohta sijaitsee Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, kun ne kaksi profeettaa, jotka vaivasivat ihmisiä, herätetään takaisin eloon. Lohduttaja herättää heidät kuolleista ja saattaa heidät seisovaan asentoon, ja sen jälkeen heidät korotetaan ylös taivaaseen. Jesaja tunnistaa Elia-sanansaattajan ääneksi, joka huutaa erämaassa. Tuo sanansaattaja kysyy sitten, mikä hänen sanomansa tulee olemaan, ja hänelle ilmoitetaan profeetallisessa vertauskuvassa, että islamin sanoma on pasuunavaroitus, jonka lippumerkki julistaa. Kuitenkin ainoa tapa esittää islam viimeisten päivien varoituspasuunana on tunnistaa menneisyyden islam. Islamin alku, sellaisena kuin milleriitit sen ymmärsivät ja sellaisena kuin se on havainnollisesti esitetty Habakukin kahdessa pyhässä kartassa, on otettava käyttöön kolmannen voi-huudon islamin tunnistamiseksi.

Minä olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani suuren äänen, ikään kuin pasuunan äänen. Ilmestys 1:10.

Johannes kuuli Ilmestyskirjassa takanaan pasuunan äänen, ja Johannes edustaa niitä sataneljäkymmentäneljää tuhatta, jotka kuulevat äänen menneisyydestä. Johanneksen takana kuuluva ääni, joka siten edustaa menneisyydestä kuuluvaa pasuunan ääntä, on tienraivaajien käsitys siitä, että pasuunat olivat Jumalan tuomioita sunnuntainpalvontaa vastaan. Ensimmäiset neljä pasuunaa kohdistuivat pakanalliseen Roomaan vastauksena ensimmäiseen Konstantinuksen

vuonna 321 säätämään sunnuntailakiin. Viides ja kuudes pasuuna, jotka ovat ensimmäinen ja toinen voi-huuto, edustavat Jumalan tuomioita paavilliselle Roomalle sen jälkeen, kun sekin säati sunnuntailain Orléansin kirkolliskokouksessa vuonna 538. Islamin kolmas voi-huuto saapuu, kun sunnuntailaki säädetään Yhdysvalloissa. Silloin lippumerkki kohotetaan ja osoittaa islamin profeettallisen roolin sen alkuperäisen roolin perusteella.

Lipun julistama sanoma voidaan vahvistaa ainoastaan silloin, kun sanoma asetetaan Alfa ja Megan yhteyteen. Tämän johdannon jälkeen Jesajan kirjan neljännessäkymmenennessä luvussa voimakkain ja suoraviivaisin raamatullinen esitys Jumalasta Alfa ja Megan esitetään useissa peräkkäisissä luvuissa. Nämä luvut ovat Jesajan esitys Jeesuksen Kristuksen ilmestyksestä, jonka ”Jumala antoi” Jeesukselle, ”osoittaakseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja hän lähetti ja antoi sen tiedoksi enkelinsä kautta palvelijallensa Johannekselle”, joka kirjoitti sen ”kirjaksi ja” lähetti ”sen niille seitsemälle seurakunnalle”.

Tarkastelemme seuraavassa artikkelissa seuraavia Jesajan lukuja.

Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mikä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä. Ilmestys 1:3.